

תהלים

המחזה היה נשאר פשטני ורדוד, לוא אפילו היה נכתב על-ידי מחזאי ישראלי ולגיבור היו קוראים לא אלפי, אלא אליפלט.

★ **התונת פיגרו** (תיאטרון עירוני, חיפה) **יוסף מילוא** הוא במאי של ספקי טאקלים. תנו לו מחזה יבש, והוא כבר ימצא

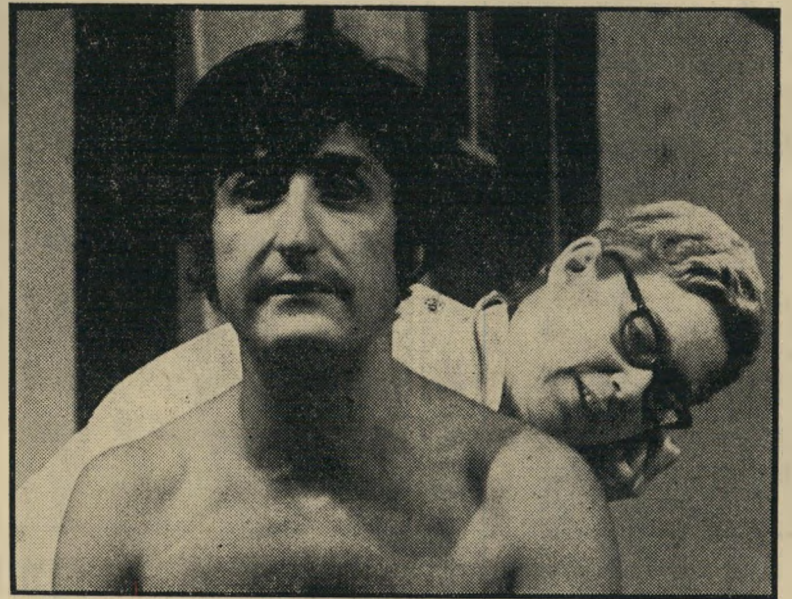

רוצה ללבוש את כתר „מלכת המים” בטקס כלולותיך?

רחל ואלי גרא שעיצבו את הכתרים ל„מלכת המים” וסגנוניה מוכנים להשאיל אותם להודמוניות החגיגות של חייך.

נא לפנות: תכשיטי גרא, רח' פינסקר 66 ת"א, מול קולנוע „תל אביב”. 1-9, 4-7.

יפן העתיקה ע"י מועדון עומר כייאם, טל. 822500, בין השעות 9-12, 9-2 חצות.

ערנה שביט ואלכס אנסקי ב„אלפי”

בך נימרץ. כיום לא נותר דבר מן העוקץ הסאטירי. נותרות רק סיטואציות מגוחכות שהצגה איטית אינה מסוגלת להסתיר.

★ **גבירתני הנאוזה** (בהפקת גור דיק) רפרודוקציה של ההצגה המקורית, ה' מבוססת על מחזהו של ג'ורג' ברנרד שאו — פיגמליון. הכין (כוריאוגרפיה ובימוי), בעזרת נייר-פחם גס, קרנרד דיק. אידי גורליצקי חביב, על אף שקשה לי וזרתו עם פרופסור בריטי מיושב. הוא מו- כיר יותר סטודנט. רבקה רז כינונית, ו- אינה מצליחה להלהיב. אברהם מור מיק צועי, אפילו בתפקיד שהוא צעיר עכורו (כ- אלפרד פ. דוליסל, אביה של ליוה — הגב- רת רז) ובסינגון (מיוסיקאל) די חדש ל- גביו.

דרך להחיותו. הוא כבר ימצא את הרגע בו ירדו ממרומי הבמה פנסים דלוקים, או התפ- אורה תתחלף לעיני הקהל, כבמטה קסמים. הקומדיה הנושנת של בומארשה היתה אולי יכולה לעניין, לוא ביצועה היה מסוגנן יותר. שחקנים שכבר הוכיחו בעבר את כש- רונם (כמו זאב רווח, רות סגל ומרים גבריאל) אינם מצליחים להגיע כאן א- פילו לשיאי העבר שלהם. הקצב הוא איטי

בידור

★ **להקת פיקוד דיזנגוף** (תיאטרון רון דגן) מה שנחמד ומשובח את העין בי- הופעה ראשונה זו של תשעה צעירים (חמי- שה בניים וארבע בנות) שהינם ברובם בוגרי להקות צבאיות, היא צבעונית תנועתם ה- חיינית על הבמה. על אף ששניים שלושה מ- תתפים אינם מפריעים, אך גם לא עוזרים במיוחד; למרות החומר הרדוד, הבדיחות ה- פיות, המוסיקה והעבודים השיגוריים, חס- רון רעיונות בעלי מישקל ועומק, נעים להעין מבט במספר פיזמונים שעומדו בתכליתיות, על-ידי דני ליטאי, ולהתברר מקומיקאים חביבים כיהודה ברקן ומוסקוזה.

בפעם המי יודע כמה, במקצועיות, אומנם, אך ללא כל השראה. דויד המלך של חיוק צעיר למדי. על כל פנים לא אחד כזה המי כוסה בגד וקר לו, הנזקק לנערה שתשכב בחיקו כדי שיהיה לו.

★ **יהודה פוקס נתן הנביא** יצר דמות מסוגנת היטב של איש-חכמים. להשלמת מישחקו המשובח עזרו תלבושתו ואיפורו.

★ **מישה נתן, כחשוי** רעו של דויד, מת- גזבו בתפקיד כפוי-טובה, שאינו מאפשר לו גלגות את כושרו האמיתי. תפקידו של אלי ברט כהן (כשריה הסופר) כתוב ב- צורה טיפוחית, אך בכל זאת הוא מצליח ליצור טיפוס חלמאי למדי באמצעות הע- ויות וניסוח מתאימות. מוסקו אלקיעי, כאביתר הכהן, משרטט בפוחלציות דמות של פוחלץ נפוח, שלעיתים חש ב- ליבו, ולעיתים שוכח לחוש בליבו, אולי משום שהוא שוכח שהוא חש בליבו.

★ **ערב פיזמוני אלתרמן** (ב- הפקת פשול) תצוגה עממית מאוד של כ- 20 פיזמונים, שהישישים שבהם שטוים יש- נים, והחששים בנאליים וחסרי עוקץ. מה ושם הברקה חביבה, חריזה למפת, אך סך הכל בלתי מרגש וחסר אקסואליות, שהיא מסמננו של כל פיזמון. את בומז, בה צור המשעשע, ללא כל חידוש, הדביקו אל ארבעה צעירים חייניים, שאיש מהם אינו פיזמונאי של ממש. עזרא דגן מתנועע כמו שיש לנוע על במה זעירה, אם לא למעלה מזה. מליה שפירא היא קר- מיקאית המנגנת על מיתר אחד, ורבקה זוהר שרה כל פיזמון בקול גדול וחסר עיצוב.

★ **נתן כונן כיואל בניצוריה**, שר צב- או של דויד, נעור אף הוא בלבושו ואיי- פורו לעשות כמיטב יכולתו להפח חיים בדמות תמה שהגיש לו המחזאי שמעון בר צריך לשחק את ארונתו ההולל, זה שמסופר עליו עשנה לו רכב ופרשים, וחי- מישים איש רצו לפניו. כמובן שעל הבמה אי-אפשר היה לראות את הרכב, הפרשים וחמישים האיש שרצו לפניו, והיות והדיא- לוג בין בר לחזקיהו (בו הוא תובע ממנו את הכתר), כתוב בחובבנות, לא היוה קטע זה כל שיא והתבלט בגיחוכו על-אף מאמ- ציו הכנים של בר.

★ **ימים טובים** (בהפקת ש. צמח) שייקה אופיר יודע להצחיק. הוא עושה זאת כבר הרבה שנים, ואינו נזקק לשם כך לתנאים בימתיים מיוחדים. הוא מסוגל לע- שות זאת אפילו ליד שולחן בבית-קפה. כשהוא מגיש ערב שלם, בתיאטרון, הוא נזקק לבמאי ולמחברים שידאגו לעיצוב ול- חומר קצת יותר מעולה. יש לו בתוכניתו הנוכחית פארודיה מצחיקה עד דמעות על הבלט הקלאסי, עורת לו לא מעט הרקדנית המחשמלת יונה לוי, שאמנם אינה נהנית מכוריאוגרפיה רבת-השראה, אך על אף זאת מצליחה לר-

★ **דבורה קידר** לא שיכנעה ככתשבעני גבירה הבאה לבקש מן המלך לקיים את שבועתו כי בנה שלמה ימלוך. קטע זה, וה- אחר, בו היא גוערת באדוניה שלא ישב על כס המלך, הוכיחו לכל היותר איזו גברת רבינוביץ, הרגוזת על איוה מר זלמנוביץ בעל מכולת, על שלא שמר לה חזלה לשבת. אט בחירתו של בונים באתי אולמן לשי- חק את אבישג השונמית, כוננתה היתה להעלות על הבמה חתיכה קסמית המצחיקת יותר מדי כאידיוטיה, הרי שניתן לקבוע כי קלע בול. באשר לכל השאר, גילה בונים אולמתי-י וחסר השראה משועות. בעצם היה מנסה לשמור על שמו הטוב, לוא סיי- רה לגעת במחזה הבוסר של שבתאי. התפ- אורה של אריה נבון פשטנית ומשעממת מאוד הפעם. ההישים שעוצבו על-ידו מכר-

כיצד שומרים על בגד היס?

בגדי היס והחוף נוטים להת- קשות ולדחות כתוצאה מהשפע- תם המזיקה של מים, שמש, וחמרי החיטוי שבבריכות. כביסה קלה במים קרים ו„טקסטיל שמפו” תשמור על גמישותם וצבעיהם של בגדי היס והחוף. „טקסטיל שמפו” מוציא את שיירי המלח וחמרי החיטוי, ומאריך את חיי בגד היס.

אוצרם ביחיד נקה בעים חספיים חבי נורים בעים